

SJUKDOMSFALL: TARMINVAGINATION

Text och foto: Therese Luthman

Ibland händer det som inte får hända – en av våra älskade katter blir sjuka. Detta är början på en serie, som jag hoppas att flera vill bidra med material till, som handlar om de sjukdomsfall vi råkat ut för. Även om varje sjukdomsfall är unikt och ibland väldigt jobbigt, så tror jag att det är väldigt viktigt att vi alla är öppna och delar med oss av våra erfarenheter. Detta gjorde så att det första sjukdomsfallet jag tänker berätta om slutade lyckligt – hade inte andra uppfödare varit öppna med vad de upplevt, hade det kanske varit för sent att rädda min tös - Bahia.

De första tecknen på att något var fel var att vår mamma katt, Bahia, satt hopkrupen under matsalsbordet och verkade "ledsen". Vi tolkade först detta som att hon saknade en av sina kompisar som precis hade flyttat till ett annat hem och därför inte brydde sig om sina kattungar, som var 7 veckor gamla. I de stressade kattungetider som det var tänkte vi inte mer på det utan höll ett vakande öga på henne mellan alla kattungebesökare. Två dagar senare är hela hallgolvet täckt av kattspyor som luktar jätteäckligt. Normalt är jag inte kräsen och tycker inte att kattspyor luktar illa – men detta fick det att vända sig i magen på mig. Något var mycket konstigt, så jag konsulterade "Kattens sjukdomar" av Anne-Marie Nilsson genom att slå på kräkningar och där på sidan 98 började jag läsa om akuta kräkningar och dess orsaker. Där stod det en kort text om tarmvred och liknande – symptomen var allmänpåverkan och illaluktande kräkningar.

Här började mina varningsklockor ringa tack vare att kattens uppfödare varit uppriktig när vi köpte katten – hennes mamma dog nämligen i tarminvagination när vår lilla tös var 7 veckor gammal. Jag kontaktade genast uppfödaren för att närmare ta reda på vilka symptom deras katt hade haft. Jag fick genast rådet att åka in akut med tösen, men då jag flera gånger blivit hemskickad från akuten med katter, så väntade jag till nästa dag och råkade ha turen att få en akuttid hos Anne-Marie Nilsson.

På Bagarmossen

När vi kom in vägdes kissen, som vid det här laget såg väldigt tilltufsad ut. Jag hade vägt henne hemma med resultatet 3,6 kg – vilket är nästan 1 kg mindre än vad hon brukar väga. Anne-Marie klämde på henne och bokade genast ett ultraljud för att sedan ta henne akut till operation. Hon såg mig i ögonen och sa att det var tur att jag var så observant – det kunde finnas en chans att de kunde rädda henne.

Under ultraljudet fick Bahia många komplimanger av personalen om hur väl hon skötte sig, de tittade igenom hela hennes buk och hittade mycket riktigt en stor bit tarm som var invaginerad, det vill säga hade trätt upp sig på sig själv.

De skrev in henne för akutoperation och tog alla uppgifter de behövde – en av frågorna jag fick var "hur mycket hon var försäkrad för" – jag tänkte att detta blir nog inte billigt, men i det ögonblicket var jag glad över att alla våra katter är så högt försäkrade det går.

Senare på eftermiddagen ringde Anne-Marie till mig för att rapportera hur operationen hade gått. De hade tagit bort 20 centimeter tarm, men det verkade som att allt hade gått bra. Bahia var stabil men läget var kritiskt, då risken för återfall är stor vid invaginationer. Dagen efter fick jag ytterligare en telefonrapport om att Bahia hade fått börja äta igen, hon fick ca 20 % av sitt dagsbehov men åt med god aptit. Hittills hade allt gått bra och hon hade inga tecken på återfall, så fortsatte det några dagar tills dess att vi fick hämta hem vår tösabiti.

Kattungarna

Jag var glad över att kattungarna ändå hade blivit så gamla så att de klarade sig utan sin mamma de dygn som krävdes. Visst märkte vi att de saknade henne då de tydde sig mer till oss människor än vanligt och försökte tröstsnutta på allt som hade fyra ben och svans. Men de var ju redan duktiga på att äta fast föda som kött och torrfoder.

Hemma igen

Vi fick hem en mycket mager men glad kisse. Vid åsynen av husse, som hämtade henne på Bagarmossen, så jamade hon glatt och gosade jättemycket. Nu var det specialfoder som gällde fördelat på 5 portioner om dagen. Sakta skulle